

Erwin Bovijn presenteerde challenge aan IPMS-Gent !

In juni daagde Erwin Bovijn de mede-clubleden vanop de landingsstranden in Normandië uit om speciale oude modelbouwdozen mee te brengen naar de julivergadering. Hijzelf en een aantal anderen gingen op zijn challenge in. Dat leverde een aantal curiosa op de IPMS-tafel op.

Oude doosjes

Onder de heel oude doosjes viel al onmiddellijk een Thorneycroft 1,5 ton parcel van op van het illustere merk Davric, het latere Keilkraft. Dit merk brengt wel meer 'specialkes' op de markt, zoals de stoommachine waarmee Erwin Bovijn al in de prijzen viel. Dergelijke kits zijn soms nog op ebay te vinden. Een ander oud doosje is van het merk Trame, een Frans merk dat is gespecialiseerd in luchtvaartvoertuigen zoals startertrolley's, vliegtuigtrekkers, maar ook in onderhoudspersoneel. Op zijn regelmatige strooptochten op het internet, vond Erwin een R20 en een R40. Alle rariteiten interesseren Erwin: een Ben Hur watertank-aanhangwagen van Profi-kit, een Katiusha Jet Volley Fire op een basis van een Stz-5 tractortje, een Floh-vliegtuig (echt gevlogen !) van het merk 12Squared, een oude Fordkamion van Scankit, een B-247 van Williams Bros in race versie, een Junkers G23/24 met open cabine van Airplane Modelkit.

Tegenbod

Ook van andere clubleden kwamen er curiosa op de tafel. Zo toonde Bob een oude Centuriontank van Os-hima en een GMC van Tetra Plastic Model (Japans ?). Deze GMC is een echt collector's item, met een mooi uitgewerkt motortje ! Jean-Pierre Strobbe bracht een Hummel mee van 20 à 30 jaar oud van het merk Bandai. De schaal is 1/15e. Die schaal vind je tegenwoordig niet meer, aangezien werd overgegaan op het standaard 1/16e. De figuren die JP in de Hummel plaatste, zijn noodgedwongen wel op 1/16e. JP heeft dus in plaats van een doos, de gebouwde kit zelf meegebracht. Hij diende de oude kit op veel

vlakken te verbeteren. Zo was de munitie een vlakke plaat. Hij heeft de kit naar de normen van vandaag gerenoveerd. Luc Van Beneden bracht bv. een oude Frog-doos mee naar de challenge: van een Meteor VIII. Veel matrijzen van kits kwamen in Rusland terecht en werden daar hermaakt onder merken als Novo, Scat (Oekraïens), Inplast (Pools), enz. Luc toonde zo'n F-84G Thunderjet, een Fairey Delta, een Vigilante, e.a.

Waarde ?

Wat zijn deze oude, ongebouwde modelbouwkits nu eigenlijk waard ? Er is een typisch Engelse groep van collectors, die veel geld geven voor dergelijke kits. Maar hun eisen zijn dan ook zeer hoog: als er bij wijze van spreken een verroest netje in het zakje zit, geraakt het al niet meer verkocht. De doosjes moeten nog perfect zijn en, vooral, ongeopend. Piet Dhanens heeft eens een Aurora verkocht aan een Amerikaanse verzamelaar, die op zijn beurt zelf zeer duur voortverkoopt. Tja, de wetten van vraag en aanbod gelden ook hier natuurlijk!

Franklin bouwt reusachtige kraan voor havendiorama !

Franklin Goethals toonde in de IPMS-vergadering van begin juli een Duitse kadekraan voor op zijn diorama met Blohm & Voss 138. Geen sinecure, want het ding weegt op zich al wat, en moet dan ook nog een tijdelijke belasting met een model van ongeveer 250 gram kunnen weerstaan. Franklin paarde dan ook zijn technisch vernuft aan een ongebreidelde vindingrijkheid.

Demontabel

Met de nodige vindingrijkheid knutselde Franklin verder aan zijn diorama dat een kademuur in een Duitse WO-II haven voorstelt waarbij een Blohm & Voss 138, een Duits verkenningswatervliegtuig, uit het water wordt getild door een grote kraan. Het diorama komt op een basis in multiplex van 60 bij 60cm. De schaal is 1/72e en de kraan werd dus behoorlijk groot. Franklin koos daarom voor een demontabele constructie. De kraan weegt ook behoor-

lijk wat. Het bovenstuk weegt bv. 750 gram. Het is gemaakt van messing profielen. Omdat de BV aan de kraan komt te hangen, is er bovendien nog een extra tegengewicht van ongeveer 250 gram nodig. Franklin werkte secuur naar een oude foto, en kreeg veel hulp van Eric Lebon. De foto toont ook een sloep, die aan de neus van de BV 138 is vastgemaakt. De BV138 werkte Franklin al jaren geleden af.

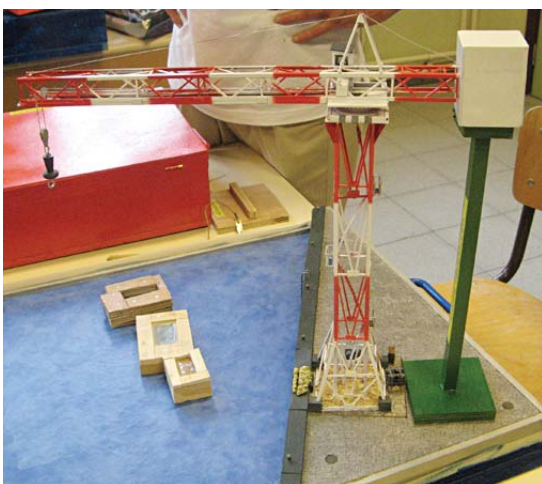
Verstevingen

Het bovenstuk past in een onderconstructie, die Franklin voor alle zekerheid stevig met vijzen en moeren op de kademuuren van multiplex bevestigde. Hij verborg de vijzen met jerrycans, olievaten en zandzakjes. Om de grondplaat van het onderstuk nog gemakkelijk uit de uitsparing in de dioramabodem te kunnen halen, bevestigde Franklin er een oogvijs in, die hij wegmoffelde onder een kist met daarop 'Blohm & Voss Ersatzteile'. Zelfs het

trekken aan de oogvijs bleek nog een spanner te zijn. Franklin maakte daarom in de kademuuren gaten, waarin hij een hefboompje kan bevestigen om aldus de kraan gemakkelijk los te krijgen. De gaten vermomde hij als afwateringsgaten waaruit wat (riool)water sijpelt. Dat bootste hij na met een sliertje Velcro. Zolang de BV 138 niet aan de kraan hangt, plaatst Franklin bovendien nog een steuntje onder het tegengewicht opdat de kraan niet zo breekt.

Probleempje

Franklin had al een eerste versterking moeten inbouwen toen de multiplex, na het opkleven van de één voor één uit karton gesneden kadekasseien, omhoog kwam. Hij legde toen een extra steunplank in, boorde daarin een gaatje en vees de bovenplaat en steunplank stevig tegen mekaar. Het vijsgat camouflerde Franklin met een riooldeksel op 1/72e. Ook de zijkanten van de

kade werkte Franklin af met kartonstukjes die stenen nabootsen.

Water

Voor het wateroppervlak wil Franklin nog wat testen uitvoeren. Hij wil eerst een poging doen om met gewone transparant opdrogende houtlijm water na te bootsen bovenop een zelfklevende blauwe toile. Met Pattex 5 minuten lukt het volgens hem vrij

goed. Met Pattex gewoon bleek het wat minder goed te werken, wegens te mat. Als de houtlijmpogingen niets opleveren, zal Franklin naar Solid Water grijpen.

Kleur

Franklin heeft de kraan in een opvallend rood met wit streepjespatroon geverfd. Hij koos voor deze combinatie op grond van de grijzen op

de zwartwitfoto en vergelijking met nuances waarvan de kleur in het echt bekend is. Franklin wil op het diorama ook nog een ladder en een rubberboot. Immers, op de foto zitten de piloten bij het hijsen niet in het toestel. Zij moeten dus ergens op de kade staan, denkt hij. En dan moeten ze dus ook in en uit hun vliegtuig geraken middels een bootje. Daarom dus.

Geert Weterings groeit geleidelijk naar ultieme Zoïd toe !

Speelgoed

Geert had op de julivergadering alweer een duur stuk Japans speelgoed bij: een Zoïd in de vorm van een sabelantijger. Eigenlijk zijn deze kits begonnen als speelgoed, maar intussen omgewerkt in modelbouwpareltjes. Het assembleren duurt voor Geert ongeveer 2 dagen; het schilderen en afwerken ongeveer 6 weken!

Veel stukjes !

Zoals al in een vorige nieuwsbrief werd uiteengezet, bestaan deze beestjes uit een uitwendig skelet, dat je stuk voor stuk (zo'n honderd in totaal) moet schilderen en weatheren. En dan is er een veelheid aan wapens, zo'n tiental, elk met ongeveer 50 onderdeeljes. De technieken blijven wel die van de reguliere modelbouw: washes, filters met olieverf, drybrushing, pigmenten, enz.

Eigen fantasie

Geert gebruikt ook altijd de eigen fantasie. Normaliter is de Tiger

knalrood, maar Geert koos voor een woestijn-camouflage die volgens hem passender is bij een dergelijk beest. Hij gebruikte op het model ook decals van een echte Duitse Tiger Tank.

Geert stelt zijn modellen graag wat levendig voor: daarom plaatste hij de Tiger tegenover een net stukgebeten prooi, een Molga'tje. En hij maakt het graag sappig: de beulingen hangen uit het prooidiertje, enz. Het geheel moet een diorama worden. Het kan echter volgens Geert wel nog een tijdje duren voor IPMS-Gent het afgewerkte product te zien krijgt. Geert doet het immers langzaam aan, naargelang de 'goeste'.

Leercurve

Een en ander maakt volgens hem deel uit van de nogal steile leercurve die hij zichzelf voorhoudt. Hij wil zich alsmear verder bekwamen in dit soort kits en beschouwt modellen als de Tiger in de eerste plaats als leeroefeningen. Zo wil hij naar het summum toewerken: de ultieme Zoïd in de vorm van een reusachtige T-Rex. De kit wacht al op hem in zijn kast. En die moet perfect worden !

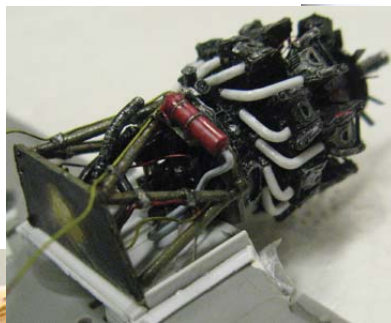
Willy De Cock toonde nieuwe modellen op de juli-tafel

Willy De Cock toonde in juli onder meer een telefoonlijnlegger-tank die de Amerikaanse Marine inzette in Korea, augustus-september 1951. De basispantser was een Sherman M4A3 105mm. Manuele lijnleggers werden vaak door snipers afgeschoten. Daarom zochten de Amerikanen een oplossing in een soort bulldozer-tank. Hij maakte tegelijk een greppel en deponeerde daarin de kabels, en werkte alles in de grond in met een bulldozerblad. Tegelijk controleerde de tankcrew langs het ontsnappingsluik in de tankbodem of de kabel goed lag. De operaties vonden meestal bij valavond plaats. In de winter kon deze taak niet voortgezet worden, aangezien de Koreaanse bodem dan bevroren was. Willy heeft alweer oog gehad voor detail. Zo heeft de bijhorende Marine-figurine behalve een polshorloge ook een anker op de bovenarm getatoueerd gekregen !

En dan waren er op de vergadertafels nog ... !

En dan waren er in juli nog een GMC op 1/72e van Erwin Bovijn, een Fw-190 'fully detailed' motor op dezelfde schaal van François Cnudde, een SdKfz.21 Mercedes G4 van Freddy Verschueren, ...

Gelieve de tafels
Af te ruimen AU

VERGADERAGENDA

- 04.10 - Wegwerken naden en putty (E. Bovijn)
- 18.11 - Scratch (F. Cnudde)
- 26.11 - AC Deinze !
- 06.12 - Conversiesets en schilderen tracks